

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det viser sig, at hr. Jens Vibjerg og jeg har disponeret vores indlæg fuldstændig på samme måde. Og man kan spekulere over, hvad årsagen er til det. Men det må vel i bund og grund være, fordi vi er så glade, og vi er så lykkelige over, at vi i dag har fundet anledning til at rose regeringen.

Jeg vil i al fald også starte med det positive. Vi kan støtte forslaget om, at den nuværende dispensationsregel erstattes med en objektiv og generel regel om, at forpligtelsen til at betale for første og anden G-dag bortfalder, når arbejdsophøret er nødvendiggjort af arbejdskonflikt på den anden virksomhed.

Som bekendt vægrede arbejdsministeren sig imod at benytte dispensationsadgangen i forbindelse med storkonflikten i foråret 1998, og vi har gentagne gange opfordret ministeren til at foretage en regelændring, så problemet ikke opstår igen ved eventuelle kommende arbejdskonflikter. Så uforbeholden ros til ministeren for den del af forslaget.

Vi kan også støtte forslaget om, at betalingsforpligtelsen bortfalder i forbindelse med ophør af støttet arbejde i henhold til lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Vi er overbevist om, at denne regelændring vil medføre, at flere virksomheder vil føle sig tilskyndet til at medvirke ved foranstaltninger som led i den aktive arbejdsmarkedspolitik, og det har vi jo alle en klar interesse i.

Men så er det desværre slut med positive meldinger i forbindelse med L 29. Vi afviser, sådan som det er fremgået også af de korte bemærkninger, forslaget om at forlænge venteperioden fra 1 til 4 uger for selvstændige, der bliver ramt af ledighed.

Den nuværende 1-uges-regel har en interessant forhistorie, som har været berørt tidligere i dag. Indtil den 1. juli 1989 skulle man ved selvstændiges ophør tage stilling til, om der var en fyldestgørende grund til ophøret. Og hvis den selvstændige ikke kunne godtgøre, at der var en sådan fyldestgørende grund, ja, så fik den selvstændige 5 ugers karantæne ligesom en lønmodtager, der bliver ledig uden fyldestgørende grund. Der var således tale om en ligestilling mellem lønmodtagere og selvstændige med hensyn til dagpengetab ved ledighedens indtræden.

De skønmæssige afgørelser om de selvstændiges karantæne, der jo ikke som for lønmodtagernes vedkommende kan baseres på alminde-

lige arbejdsretlige principper, gav grundlag for mange klagesager. Man kunne så opgøre, at 20 pct. af de selvstændige fik karantæne for selvforskyldt ophør, og så vedtog Folketinget en tommelfingerregel, som betød, at alle selvstændige kom til at bære tabet for de selvforskyldtes ophør. I stedet for at hver femte selvstændige fik 5 ugers karantæne, skulle alle selvstændige fremover have 1 uges karenstid.

Forslaget om nu at udvide karenstiden til 4 uger savner enhver saglig begrundelse. Det er måske ikke verdens største sag, men det er en oplagt urimelighed over for de selvstændige, og derfor afviser vi forslaget. Skal man give mange lyst til at starte selvstændig virksomhed, er det vigtigt, at sikkerhedsnettet er i orden; ellers vil for mange afholde sig fra at tage risikoen.

Vi afviser ligeledes forslaget om at forhøje G-dags-beløbet. Det er ikke vores opgave at påføre virksomhederne flere udgifter; tværtimod bør vi gå den modsatte vej.

Så vi giver altså L 29 en blandet modtagelse. Nogle af elementerne i forslaget kan vi støtte, og andre må vi afvise.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal blot i første omgang spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om det også burde afholde lønmodtagerne fra at tage et stykke arbejde med risiko for at skulle forlade det igen på baggrund af en 5 ugers karantænerregel. Hvor er forskellen, vil jeg spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, der står her og siger, at det vil afholde folk fra at nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende, at det er der en risiko for, og at tingene bliver mere besværlige.

Men det er jo det samme synspunkt, som gør sig gældende for lønmodtagerne, der står med en 5 ugers karantænerisiko, hvis man af en eller anden årsag foranlediget af én selv nødtvunget må holde op. Jeg spørger hr. Knud Erik Kirkegaard: Hvor er forskellen?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Der er noget ved hr. Poul Erik Dyrlunds indlæg, jeg ikke forstår. Jeg forsøgte at lytte, både da hr. Poul Erik Dyrlund havde en kort bemærkning for et øjeblik siden og så nu.

Hr. Poul Erik Dyrlund siger, sådan som jeg har forstået det, at lønmodtagere får 5 ugers karantæne, også selv om de bliver uforskyldt ledige. Jeg tror i hvert fald hr. Dyrlund sagde, at